

בכל שבוע במוצאי שבת אנחנו שרים על אליהו הנביא שיבוא
 לבשר על הגאולה, והנה... בליל הסדר הוא מגיע לבקר!
 חברתי רחלי סיפרה לי מה קרה לה בשנה שעברה....
 רוצה גם את לדעת?
 השלימי את המילים שנשמטו ותגלי את הסיפור...

אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא

אמא ערכה את שלחן החג ובאמצע הציבה כוס גדולה במיוחד.

למי הכוס הגדולה הזו? _____ רחלי,
 "זוהי כוס מיחדת לאליהו ה- _____" הסבירה
 אמא. "הוא נוהג _____ בכל בתי ישראל
 בליל הסדר. ואנו מכינים לו כוס גדולה של
 _____"

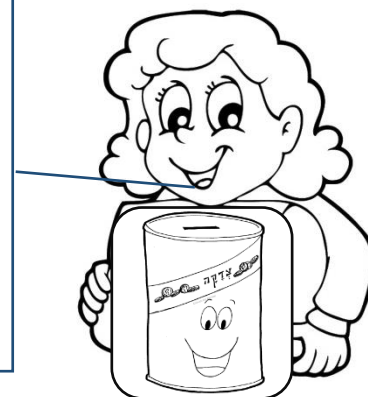
כל הסדר חכמה רחלי ב- _____ לבואו של אליהו הנביא. היא רצתה כל
 כך לראותו! האם יש לו באמת _____ לכן כמו בציוורים? ואולי הוא לבוש
 פלו בבגדים לבנים? הסדר נמשך והשעה הייתה כבר _____ ... רחלי חשה
 עיפות גדולה ואט אט היא _____.

פתאום _____ הדלת, ואור גדול הציף את הבית! "אליהו! זה אתה?!...!
 הגעת בסוף! התרגשה רחלי! ידעתי שתבוא... הנה הכוס ש- _____ לך.
 אליהו הנביא חיך חיוך נפלא ורחלי הגישה לו ב- _____ את הכוס הגדולה.
 לפתע הרגישה רחלי משהו מוזר... היא פקחה את עיניה וגלתה שהיא
 שוכבת ב- _____ . אור הבקר הציף את החלון. רחלי חשה _____
 מאוד... זה היה רק _____! היא הבינה. אני פנראה נרדמתי ואמא
 _____ אותי במטה..."

מחסן מלים :

יין, ציפיה, מטה, נפתחה, חלום, התפלאה, נביא, הכנו,
 זהירות, לבקר, זקן, נרדמה, מאכזבת, השכיבה.

יש לך קופת חסכון? או כסף שנשאר לך מדמי פורים? לפני חג הפסח חשוב לתת צדקה לנזקקים. הצדקה המיוחדת הזו נקראת "מעות חיטים" מעות=מטבעות, כסף שתורמים עבור קניית חיטים למצות, לאנשים שאין להם. בדקי אם בבית שלך כבר נתנו 'מעות חיטים'

מעות חיטים

דאגה רבה מלאה את לבם של תושבי ירושלים באותו חודש 'ניסן'. היה זה לפני שנים רבות, (בזמן העליה הראשונה של היהודים לארץ ישראל). בירושלים שרר אז עני גדול. אותה שנה היתה שנת בצרת.

ודאי אתם שואלים את עצמכם מהי שנת בצרת?

זוהי שנה שלא יורד בה כמעט גשם, ולכן גם השדות לא מצמיחים תבואה. וכשאינן תבואה - אין אכל!

כל החרף נאנקו היהודים תחת הרעב הכבד ובקשי רב האכילו את המשפחה, כאשר המזון עלה כסף רב! אולם כשהתקרב חג הפסח, כרסמה הדאגה בלב בלם... "מאין נשיג לחם למצות?" שאלו יהודי ירושלים זה את זה, כאשר מחירו של כפר לחם עולה כמעט כמו יהלום!:

רבי ישראל משקלוב, אחד מרבני ירושלים, ישב בביתו, שהוא אחוז מחשבות. "מאין נמצא את כמות החטה הדרושה לאפית מצות? כאשר אין לנו כסף לקנות בקשי כפר לחם אחד?" שאל את עצמו... לפתע שמע קולות מוזרים מחוץ לחלונו. הוא יצא אל פתח הבית ועיניו נפערו בתדהמה. אורחה (קבוצה) של גמלים עמוסי שקים חנתה ליד ביתו. ערבי זקן, חבוש כפיה הוביל את השינה.

הערבי התקרב אל הרב בצעדים מדודים. עיניו של הערבי הקשיש האירו מתוך פניו חרושי הקמטים. הוא החוה בגופו קדה קלה והושיט את ידו לברכת שלום לרב. "שלום עליך אדוני, רואה אתה את כל השקים הללו?", אמר הערבי, בהצביעו על

השקיים הרבים שִנְשָאוּ הַגְמֵלִים, "כֵּלָם מְלֵאִים חֲטִיִּים. אֲנִי יוֹדֵעַ כִּי חַג הַפֶּסַח שְׁלָכֶם מִתְקָרֵב וְאַתֶּם צָרִיכִים חֲטָה לְאַפּוֹת אֶת הַמִּצּוֹת שְׁלָכֶם... אֲנִי מוֹכֵן לְמַכֵּר לָךְ אֶת הַכֹּל בְּמַחִיר טוֹב מְאוֹד", סִים הָעֲרָבִי אֶת דְּבָרָיו וְהִשְׁתוֹמְמוֹתוֹ שֶׁל רַבִּי יִשְׂרָאֵל רַק גָּבְרָה. מֵהֵיכָן נִקַּח אֶת הַכֶּסֶף הָרֵב לְשֵׁלֵם עֲבוֹר הַחֲטִיִּים?!" חֲשַׁב הָרֵב בְּמוֹחוֹ, אֵךְ הָעֲרָבִי אָמַר: "יֹדֵעַ מָה? קַח אֶת הַחֲטִיִּים כְּעֵת וְאַל תִּשְׁלַם לִי עֲלֵיהֶם עַכְשָׁו. בְּעֶרְבֵי הַחַג אָבוֹא אֶלֶיךָ שׁוֹב וְאֶזְ תִּפְרַע לִי אֶת הַחוּב.

הָרֵב הָיָה מְאֻשֵּׁר! הוּא הִצְלִיחַ לְהַשִּׁיג חֲטִיִּים בְּמַחִיר מְצִיָּן! הוּא קָבַע עִם הָעֲרָבִי כִּי בְּבִקְרַת הַחַג (לִפְנֵי לַיִל הַסֵּדֶר) יָבוֹא לְקַחַת מִמֶּנּוּ אֶת הַתְּשׁוּלוֹם (הַכֶּסֶף). וּבֵינֵתִים... הַתְּפִשְׁטָה הַשְּׂמוּעָה הַמְשֻׁמַּחַת כִּי יֵשׁ חֲטִיִּים לְאַפּוֹת מִצּוֹת! הַיְהוּדִי הָעִיר הִגִּיעוּ לְבֵיתוֹ שֶׁל הָרֵב שְׂשֻׁמְחָה גְדוֹלָה עַל פְּנֵיהֶם. יֵשׁ חֲטִיִּים! יֵהִיוּ מִצּוֹת לְפֶסַח!

בְּקִשְׁי רַב אֶסְפוּ הַיְהוּדִים שֶׁקָּל לְשַׁקֵּל עַד שֶׁהִצְלִיחוּ לְהַשִּׁיג אֶת הַסְּכּוּם הַגְּדוֹל, וּבְבִקְרַת

לַיִל הַסֵּדֶר חִפָּה הָרֵב בְּצַפְיָה לְבוֹאוֹ שֶׁל הָעֲרָבִי, כְּשֶׁבִּינְדוּ הַסְּכּוּם כְּלוֹ!

חֲשַׁב הָרֵב שֶׁהָעֲרָבִי אוֹלֵי הַתִּכְנוֹן שֶׁיָּבוֹא לְמַחֲרַת הַחַג, וְכֵל יְמֵי חַל הַמוֹעֵד חִפָּה בְּמַתַּח לְבוֹאוֹ שֶׁל הָעֲרָבִי. חֵלֶף הַחַג, וְהָעֲרָבִי עָדִין לֹא בָּא לְדַרְשׁ אֶת חוּבוֹ! חֵלֶף חֵדֶשׁ וְאַחֲרָיו עוֹד אֶחָד וְעוֹד אֶחָד. עַד שֶׁעָבְרָה שָׁנָה. אֵךְ גַּם בְּשָׁנָה הַבָּאָה לֹא הִגִּיעַ הָעֲרָבִי לְדַרְשׁ אֶת חוּבוֹ.

חֵלְפוּ שָׁנִים. רַבִּי יִשְׂרָאֵל מִשְׁקָלוֹב הִזְדַּקֵּן. הוּא הִרְגִישׁ שֶׁיְמֵיו סְפוּרִים (הוּא עוֹמֵד לְמוֹת). הוּא קָרָא לְחַתְנּוֹ וְאָמַר לוֹ "רוּאָה אֶתָּה אֶת שֶׁק הַכֶּסֶף הַזֶּה?" כְּתוֹב עָלָיו- "מַעוֹת חֲטִיִּים לְעֲרָבִי". אִם יִגִּיעַ אֵיזָה עֲרָבִי לְדַרְשׁ מִמֶּךָ כֶּסֶף לְחֲטִיִּים בְּעֶשֶׂר הַשָּׁנִים הַבָּאוֹת - תִּתֵּן לוֹ, וְאִם לֹא, בְּשָׁנָה הַבָּאָה (אַחַר כֶּךָ) תִּחַלֵּק זֹאת לְעַנְיֵי יְרוּשָׁלַיִם".

הָרֵב הִזְקֵן מִשְׁקָלוֹב נְפֻטֵר, חֵלְפוּ עוֹד עֶשֶׂר שָׁנִים וְהָעֲרָבִי מַעוֹלָם לֹא הִגִּיעַ לְקַחַת אֶת חוּבוֹ... אִזּוֹ הִבִּינוּ כֵּלָם כִּי אוֹתוֹ עֲרָבִי הָיָה כִּנְרָאָה אֵלָיְהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב שֶׁבָּא לְסִיעַ לַיהוּדִי יְרוּשָׁלַיִם הָעַנְיִים לְחַגֵּג אֶת הַפֶּסַח כְּהִלְכָתוֹ.

1) מהי הבעיה שעמדה בפני יהודי ירושלים באותה שנה?

2) מהי שנת 'בצרת'?

3) כתוב בספור:

"מאין נשיג חטים למצות?" שאלו יהודי ירושלים זה את זה, כאשר מחירו של כפר לחם עולה כמעט כמו יהלום".

השלימי:

משפט זה מלמד שמחיר הלחם באותה תקופה היה _____
(יקר/זול) מאוד.

4) כיצד זה מוכיח זאת?

ציירי:

5) כְּשֶׁהָרֵב רָאָה שֶׁהוּא עוֹמֵד לְמוֹת, הִשְׁאִיר לְחַתְּנוֹ אֶת שֵׁק הַפְּסָף עֲבוּר הָעֶרְבִי. מָה אֶת לּוֹמְדֵת מִכֶּךָ עַל הַתְּנַהְגוּתוֹ שֶׁל הָרֵב?
בְּחַרִי אֶת הַתְּכוּנָה הַמְּתַאיְמָה וְנִמְקִי אֶת בְּחִירַתְךָ.
-טוֹב לֵב -מֵדַת הָאֲמֵת -אֲחֵרִיּוֹת -מְסִירוֹת -אֶהְבֵּת ה'
הָרֵב הַתְּנַהֵג בְּ_____ פִי :

6. כְּתִבִי נֶכוֹן אוֹ לֹא נֶכוֹן.

הֵאֵם הַמְשֻׁפָּטִים הַבָּאִים נֶכוֹנִים לְפִי הַסְּפּוֹר? סִמְנִי ✓ אוֹ ✗ לִיד כָּל מְשֻׁפָּט

א. בְּאוֹתָהּ שָׁנָה קָשָׁה לֹא הָיָה לַיהוּדִים מִצוֹת לְחַג הַפְּסָח.	
ב. הַיהוּדִים פָּחְדוּ שֶׁיִּכְשְׁלוּ בְּחֵמֶץ, כִּי אֵין מְסַפֵּיק מִצוֹת.	
ג. הָעֶרְבִי הִזְקֵן הַתְּבַלְבֵּל בַּתְּאָרִיךְ וְלָכֵן לֹא בָּא לְקַחַת אֶת הַפְּסָף.	
ד. כְּשֶׁהָרֵב הִלְךְ לְמוֹת הוּא חִפֵּשׂ אֶת הָעֶרְבִי בִּיסוּדִיּוֹת בְּכָל יְרוּשָׁלַיִם.	
ה. בְּשָׁנַת בְּצֻרַת הַחֶטָּה גָּדְלָה יוֹתֵר לְאֵט.	

7. סִדְרוּ אֶת הַמְּלִים שֶׁלִּפְנֵיכֶם לְמִשְׁפָּט מְסֻדָּר.

לֹא בְצֻרַת וְאֵין גִּשְׁם בְּשָׁנַת תְּבוּאָה יוֹרֵד

מִצוֹת צָרִיךְ חֲטִים בְּשָׁבִיל לְאָפוֹת הָרֵבָה

8. הִפְכִי מִיַּחֲד לְרַבִּים וּמִרַבִּים לַיַּחֲד

יַחֲד	רַבִּים
שֵׁק חֶטָּה	
שָׁנַת בְּצֻרַת	
	מִצוֹת שְׁמוֹרוֹת
עֶרְבִי זֵקֵן	
זֵקֵן לֵבֵן	

שַׁבַּת הַגְּדוּל

הַשַּׁבַּת הַזֹּאת שַׁבַּת מִיּוֹחֶדֶת שַׁבַּת שְׁנִקְרָאת "שַׁבַּת הַגְּדוּל".

אֵת יוֹדַעַת לָמָּה קוֹרְאִים לַשַּׁבַּת הַזֹּאת בַּשָּׁם הַזֶּה?

כִּי בַשַּׁבַּת הַזֹּאת, אֶרֶע נֶס גְּדוּל לְעַם יִשְׂרָאֵל:

בַּשַּׁבַּת זֹאת, לְקַחוּ הַיְהוּדִים שָׁה, וְקִשְׂרוּ אוֹתוֹ לְרֶגֶל הַמָּטָה. שָׁה זֶה חֶכְהָ בְּבִתִּי

הַיְהוּדִים אֲרַבְעָה יָמִים, עַד לַי"ד בְּנִיסָן, כְּדֵי לְהִיּוֹת 'קָרְבָן פָּסַח'.

הַשָּׁה הַזֶּה הָאֵלֶּל שֶׁל מִצְרַיִם, הַמִּצְרַיִם מִשְׁתַּחֲוִים לַשָּׁה וְחוֹשְׁבִים שֶׁהוּא קְדוֹשׁ.

כְּשָׂאוּ הַמִּצְרַיִם אֶת הַשָּׁה קָשׁוּר לַמָּטוֹת שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל - שְׂאֵלוֹ אוֹתָם "מִדּוּעַ

אַתֶּם מְבַזִּים אֶת הָאֵלֶּל שְׁלָנוּ?"

עָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: עוֹד מְעַט הִ' יִהְיֶה אֶת כָּל הַבְּכוֹרוֹת שְׁלָכֶם וַיּוֹצִיא אוֹתָנוּ מִמִּצְרַיִם!

לְקַחְנוּ אֶת הַשָּׁה כְּדֵי לְהַקְרִיב אוֹתוֹ קָרְבָן לַה'.

כְּשִׁשְׁמְעוּ הַבְּכוֹרוֹת אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רָצוּ הַבְּכוֹרוֹת הַמִּצְרַיִם שִׁישְׁחָרוּ אֶת בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל! אִם לֹא- הֵם יָמוּתוּ.

זֶהוּ נֶס גְּדוּל, שֶׁהַמִּצְרַיִם נִלְחָמִים עֲבוּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

לָכֵן נֶאֱמַר בַּפָּסוּק: "לְמַכָּה מִצְרַיִם בְּבְכוֹרֵיהֶם - כִּי לְעוֹלָם חֶסְדוֹ".

הִ' הֵיכָּה אֶת מִצְרַיִם בְּאֲמָצְעוֹת הַבְּכוֹרוֹת שְׁלָהֶם.

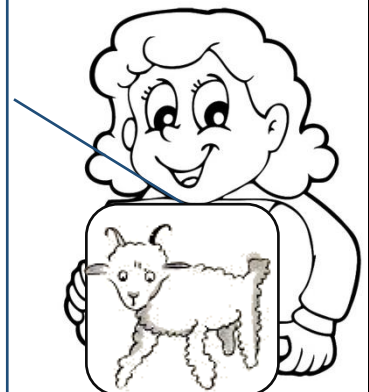
שאלות

1) מתי היא 'שַׁבַּת הַגְּדוּל'?

2) מהו הַנֶּס 'הַגְּדוּל' שֶׁקָּרָה בַּשַּׁבַּת זֹאת?

3) כִּיצַד הִגִּיבוּ בְּכוֹרוֹת מִצְרַיִם?

גַּם לָכֵם קָרָה נֶס בְּמִשְׁפָּחָה! סִפְרִי לִי! כְּתֹבֵי בְּשׁוֹרוֹת הַלְּבָנוֹת.

הַשְּׁלֵמֵת מִשְׁפָּטִים

הַמְצָרִים הָעֵבִידוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ, כְּדִי _____ אֶת חַיֵּיהֶם.

- מָרֹר - מִירוֹ - לְמָרר

חֶמֶץ עָשׂוּי מִקֶּמַח וּמִיַּם שֶׁ _____ יָחַד יוֹתֵר מִ18 דְּקוֹת.

- תּוֹפֵחַ - תְּפָחוּ - לְהִתְפַּיֵחַ

ה' הוֹצִיא אוֹתָנוּ מִמִּצְרַיִם 'בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֵרוּעַ' _____

- נְטוּיָה - נְטוּי - נָטָה

הַשְּׁלִימִי מֵתוֹךְ הַהַגְדָּה: "עֲבָדִים _____ לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם"

- אֲנַחְנוּ - אַתֶּם - הֵיינוּ

הַמְצָה הַיָּא מִשׁוּם שֶׁהַבֶּצֶק לֹא הִסְפִּיק _____ לְאַבוֹתֵינוּ
בְּצִאתָם מִמִּצְרַיִם.

- חֶמֶץ - לְהַחְמִיץ - חוֹמֵץ

בְּזָכוֹת נְשִׁים צְדָקְנִיּוֹת _____ נִגְאַלוּ אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם
וּבְזָכוֹתֵן עֵתִידִין _____.

- נִגְאַלְנוּ - נִגְאַלוּ - נִיגְאַל - גְּאוּלָּה - לְהִיגְאַל

מִצָּה רְגִילָה וּמִצָּה שְׁמוּרָה

כְּתוּב בַּתּוֹרָה "וּשְׁמֹרְתֶם אֶת הַמִּצּוֹת". – מִמָּה צָרִיךְ לִשְׁמֹר אוֹתוֹן?

מִפְּנֵי הַגְּנָבִים? לֹא וְלֹא. מִפְּנֵי הַמַּיִם!

כִּאֲשֶׁר הַקֶּמַח נוֹגַע בַּמַּיִם הוּא הוֹפֵךְ לְבָצֵק.

וְאִם בָּצֵק זֶה יַעֲמוּד יוֹתֵר מִ-18 דָק', הוּא כֹּבֵר יֵהִיֶה חֻמֵץ.

לָכֵן צָרִיךְ לִשְׁמֹר עַל הַקֶּמַח.

יֵשׁ קֶמַח שֶׁשָּׁמְרוּ עָלָיו מִשְׁעַת הַטְּחִינָה. וּמִמֶּנּוּ אוֹפִים "מִצָּה רְגִילָה"

יֵשׁ קֶמַח שֶׁשָּׁמְרוּ עָלָיו עוֹד מִשְׁעַת הַקְּצִירָה! מִרְגַע שֶׁקְּצְרוּ אֶת הַחִיטִים שָׁמְרוּ

עֲלֵיהֶן שֶׁלֹּא תִרְטַבְנָה. מִקֶּמַח זֶה אוֹפִים "מִצָּה שְׁמוּרָה".

אֶל הַקֶּמַח מוֹסִיפִים "מַיִם שְׁלָנוּ" – שֶׁשָּׁהוּ כֹל הַלֵּילָה בְּמִקּוֹם קָר, וּמֵהָר מֵהָר

בַּתּוֹךְ 18 דְּקוֹת, לְשֵׁים, מְרַדְּדִים, מְחוֹרְרִים וְאוֹפִים!

וּמָה מְקַבְּלִים?

מִצָּה שֶׁהִיא מֵאֲכָל רְפוּאָה וּמֵאֲכָל אֱמוּנָה

מִצָּה שְׁמוּרָה וּמִצָּה רְגִילָה

(א) עַל מָה צָרִיךְ לִשְׁמֹר? עַל הַ_____

(ב) כַּמָּה זְמַן מוֹתֵר שֶׁיַעֲבוֹר מִרְגַע שֶׁשׁוֹפְכִים אֶת הַמַּיִם עַל הַקֶּמַח? _____

(ג) אֵיךְ נִקְרָאת מִצָּה שֶׁנֶּאֱפַתָה מִקֶּמַח שֶׁשָּׁמְרוּ עָלָיו מִשְׁעַת הַטְּחִינָה? _____

(ג) אֵיךְ נִקְרָאת מִצָּה שֶׁנֶּאֱפַתָה מִקֶּמַח שֶׁשָּׁמְרוּ עָלָיו מִשְׁעַת הַקְּצִירָה? _____

(ד) בְּאֵיזָה מַיִם מִשְׁתַּמְשֵׁים לְאֵפִית מִצּוֹת? _____

(ה) הַמִּצָּה הִיא סְגוּלָה לְ_____ וְ_____!

מִצָּה שְׁמוּרָה

שְׁמוּנָה עֶשְׂרֵה דְּקוֹת

מִצָּה רְגִילָה

רְפוּאָה

אֱמוּנָה

קֶמַח

מַיִם שְׁלָנוּ

יְצִיאַת מִצְרַיִם

בַּחג הַפֶּסַח בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהָיוּ _____ הִפְכוּ לְהִיּוֹת בְּנֵי-חֹרִין.
 פְּרַעַה גָּזַר עַל עַם יִשְׂרָאֵל שֶׁתִּי _____ . הָאֲחַת-עֲבוֹדַת _____ .
 וְהַשְּׁנֵיָהּ- לְהַשְׁלִיךְ אֶת כָּל הַ _____ לְיָאוֹר.
 לְיוֹכֶבֶד נֹלַד בֶּן צְדִיק וְשְׁמוֹ _____ , הוּא נִקְרָא בְּשֵׁם זֶה כִּי
 _____ מִשְׁתָּה אוֹתוֹ מִן הַיָּאוֹר.
 ה' שָׁלַח אֶת מֹשֶׁה לְהוֹצִיא אֶת _____ מִמִּצְרַיִם.
 לִפְנֵי יְצִיאַת מִצְרַיִם הַמִּצְרַיִם קִבְּלוּ _____ מַכּוֹת.
 הַמַּכּוֹת שֶׁהַמִּצְרַיִם קִבְּלוּ הָיוּ: _____ , _____ , _____ , _____ , _____ , _____ , _____ , _____ , _____ , _____ .
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מָהָרוּ וְלָכְנוּ לֹא יָכְלוּ לְאַפּוֹת _____ כִּי הִקְמַח לֹא תִפַּח. לָכֵן
 אוֹכְלִים _____ .
 פְּרוֹשׁ הַמֶּלֶךְ פֶּסַח הוּא מְשׁוּם שֶׁה' _____ עַל בְּתֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמַכַּת
 _____ . בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ מִמִּצְרַיִם בְּרִכּוּשׁ _____ , אוֹתוֹ הֵם
 לְקַחוּ מִבְּתֵי הַ _____ .
 כְּשִׁיצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, _____ לְיוֹה אוֹתָם בַּיּוֹם,
 וְ _____ לְיוֹה אוֹתָם בְּלֵילָה. לְאַחַר כִּמָּה יָמֵי הַלֵּיכָה
 הַתְּחַרֵּט _____ כִּי שִׁחַרַר אוֹתָם וַיֵּצֵא לְרִדּוֹף אַחֲרֵיהֶם עִם כָּל צְבָאוֹ.
 הוּא הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם כְּשֶׁעָמְדוּ לְיַד יָם _____ ,
 וְאִז אֵירַע נֶס גָּדוֹל: הַיָּם _____ לְשֹׁנָיִם, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בְּ
 בְּתוֹךְ הַ _____ !
 כְּשֶׁפְּרַעַה וְחִילוֹ נִיסוּ אֵף הֵם לַחֲצוֹת אֶת הַיָּם – תִּזַּר הַיָּם לְהַרְגָּלוֹ וְכִיסָה אוֹתָם.
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שָׁרוּ אֶת _____ .
 וַיּוֹם זֶה נִקְרָא: _____ שֶׁל פֶּסַח.

דִּילָג, נִבְקַע, יָם, שְׁבִיעֵי, פְּרַעַה, בְּכוֹרוֹת, מִצּוֹת, גִּזְרוֹת, מִצְרַיִם,
 מִשָּׁה, עֶשֶׂר, בָּנִים, שִׁירַת הַיָּם, עֲמוּד הָעֵנָן, סוּף, עֲבָדִים, עֲמוּד
 הָאֵשׁ, בְּתִיָּה, לָחֶם, גָּדוֹל, יִבְשָׁה, פָּרֹד, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,

פֶּסַח - עבודות בלשון

פֶּסַח	אָבִיב	חֲמִץ	קִשָּׂה	סֶדֶר	עֲבוּדָה
כֶּשֶׁר	לְזָכָר	הַגָּדָה	הוֹצִיא	חֲרוּת	מִפֶּה
חֲמִץ	מִצָּה	יֵין	קוֹשֵׁה	חֹפְשָׁה	מְרוּר
אֶפִיקוֹמֵן	כֶּרֶס	מִפֶּה	עֲבָדוֹת		

א. כְּתוּב אֵת הַמִּילִים לְפִי סֶדֶר א"ב.

ב. הַשְּׁלֵם אֵת הַטְּבֵּלָה:

<u>יחיד</u>	<u>רבים</u>
מִצָּה	
	מְרוּרִים
פֶּסַח	
	עֲבָדִים
מִצְרֵי	
לַיַּל - סֶדֶר	
	קוֹשִׁיּוֹת

ג. כְּתוּב אֵת הַשׁוֹרֵשׁ הַמֵּתְאִים לְמִילִים הַפְּאוּת, הוֹסֵף לְיַד כָּל שׁוֹרֵשׁ שְׁלוֹשׁ מִילִים

מֵתְאִמוֹת לְשׁוֹרֵשׁ:

מְסַדְרִים - _____ - _____

עֲבוּדָה - _____ - _____

אֶכְלֵנוּ - _____ - _____

יְצַאנוּ - _____ - _____

עבודה נעימה.

